

Een belangrijke factor waarmee rekening moet worden gehouden, betreft, zoals gezegd, het gebrekkige inzicht in het belastingrecht dat belastingbetalers blijken te hebben. Dat wil zeggen: er moet ook in de voorfase van besluiten aandacht zijn voor de vraag of een belastingbetaler inzicht kan hebben in de fiscale wetgeving, de jurisprudentie, de ministeriële richtlijnen en in het door de belastingdienst uitgezette beleid. Is dit inzicht in het concrete geval niet aanwezig, dan krijgt de belastingbetaler te maken met de extra kosten van deskundige bijstand en dit dient zoveel mogelijk worden voorkomen. Met de volgende voorbeelden wil ik aangeven hoe de belastingdienst aandacht zou kunnen besteden aan een eventueel gebrek aan fiscale deskundigheid in de praktijk.

3.7.3.3 De fiscale controle als voorfase van besluiten (aanslagen)

Met name de ondernemer krijgt regelmatig te maken met een fiscale controle.⁷³³ Deze controle heeft zowel een materiële als een formele kant. De materiële kant betreft de vraag of de administratie inhoudelijk aanvaardbaar is. De formele kant betreft de vraag of de wettelijke voorschriften wel of niet juist zijn toegepast en of de ingediende aangiften aansluiten bij de jaarcijfers.⁷³⁴

De bevindingen naar aanleiding van een fiscale controle worden verwerkt in een controleverslag. Daarin staat tot welke correcties een controle aanleiding geeft en welke naheffings- en navorderingsaanslagen e.q. boete- en strafsancities daarvan het gevolg zijn.⁷³⁵ Het kan bijvoorbeeld gaan om een naheffingsaanslag die wordt opgelegd, omdat uit een controle blijkt dat een belastingbetaler onvoldoende belasting heeft betaald, conform de belastingheffing bij wege van voldoening of afdracht op aangifte.⁷³⁷ Bij een dergelijke aanslag past een verhoging die in beginsel 100% bedraagt van de in een naheffingsaanslag begrepen belasting.⁷³⁸

Het kan voorkomen dat de belastingplichtige met aanslagen en/of sancties wordt geconfronteerd die hij niet begrijpt omdat hij niet weet welke fouten hij heeft gemaakt; bijvoorbeeld bij de interpretatie van de wetgeving. Uit de jurisprudentie blijkt dat het interpreteren van wetgeving geen gemakkelijke aangelegenheid is. Zelfs de inspecteur heeft daar soms moeite mee.⁷³⁹ Indien een belastingbetaler niet begrijpt waarom hij een

⁷³³ R.Kamerling, P.Dekker[44,blz.15 t/m 17].

⁷³⁴ R.Kamerling, P.Dekker[44,blz. 33].

⁷³⁵ Zie hoofdstuk 4.

⁷³⁶ L.A. de Blicke e.a.[27]. "In de AWR is voor een aantal situaties in het opleggen van een fiscale boete voorzien. Het betreft de boete ter zake van het niet of niet tijdig doen van aangifte voor de belastingen die bij wege van aanslag worden geheven(artikel 9, derde lid AWR), de boete die samenhangt met het opleggen van een navorderingsaanslag(artikel 18 AWR), de boete die samenhangt met het opleggen van een naheffingsaanslag(artikel 21 AWR) en de boete ter zake van het te laat betalen van belasting die bij wege van voldoening of afdracht op aangifte wordt geheven(artikel 22 AWR)."(blz.243 e.v., blz.275 e.v.)

⁷³⁷ Zie hoofdstuk IV en artikel 20 AWR.

⁷³⁸ Artikel 21 AWR.

⁷³⁹ F. Frielink, H.J.M. Scholman[62,blz.1806]. De Staat zag juist in de moeilijkheid van de rechtsinterpretatie een argument tegen tegen een veroordeling van de Staat in de kosten van een fiscale procedure.